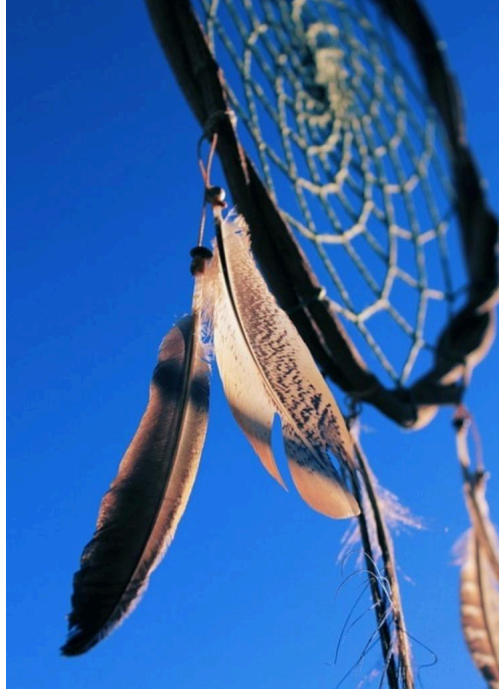

Düş Kırıntılarını Savurdum Rüzgara

— Mikail Dede · 04 Aralık 2024

düş kırıntılarını savurdum rüzgara
düştü senden yıllar ötede toprağa....

gönül külünü savurdum rüzgara
seni sevdi her mevsim her zerrem
kor saltanatın kalbimde süren matem
tek vazgeçilmezimsin sen yalvardığım

seninle doğdum seninle öldüm
affet bu benim patavatsızlığım
seninle yeşerir cennet bahçem

gel gör dizelere sığmaz hüznüleri
sensiz sürüklenirim hırçın sellerde
eserim ayaz ayaz poyraz yellerinde

eğer sen yoksan
ani kopan fırtına olursun yüreğimde
gözlerine mühürlü kalırım her mevsimde

bir tek seni yazar iflahsız kalemim
sensizliğe esir düştü tüm benliğim

gözlerine kul köle oldum sefil ayazlarda
ne olurdu bir tebessüm etseydin gözlerime
ne olurdu son verseydin umutsuzluğuma

bir gelsen şiir, şarkı ve özgürlüğüm olsun
mürekkepsiz boş sayfaların beyazına

eğer sen yoksan
tütün kokusunda buharlaşan dumansın
gecelerin buğusunda yüreğimin talanısın

mehtabın şavkında tuttuğum binlerce dileksin
sisli nefesimde titreşen nice şarkısın
şiirsiz gecede ağlayan efkarımsın
güz gecesinde solan hayallerimsin

söyle daha kaç sensizlikte bedeller ödeyim Azrail'e
sırf uzaktan bakmak için zeytin rengine çalan gözlerine

benden uzaklara her adım göçlerinde...

ben hüzne serilen mevsim
güz tablosuna düşen iklim
anıp adını yakarım meşale

anılar mezarına güller ekerim
ruhumla savrulduğum kalemde
çırpınan kelimelerin ölümünde

yeminle;
adına sela okuyup susarım
derim ki; lanet olsun sana minnet eden gölgeme
lanet olsun şu harabe yığını mahzun yüreğime...
ve sonsuza dek yaşayan bir mevta kalırsın şiirlerimde,...